

ITT MINDEN MÚLANDÓ

Pecznyík Pál

Múlandó ez a föld,
ruha is, mit felölt,
tarka és hófehér,
tavasz, nyár, ősz, a tél.

Az idő, meg nem áll,
föld fölött tovaszáll,
amerre néz a szem,
elmúlás, mindenem.

Mégis, az emberek,
egyre csak gyűjtenek,
múlandó javakat,
ezüstöt, aranyat.

Koldusok mért vagyunk?
Mert mindent itt hagyunk!
Látható világot,
hazát és családot.

Király a koronát,
herceg a palotát,
kincsünk mind, megavul,
testünk a sírba hull.

Egy van, mi megmarad,
üdvünk: mit Isten ad!
Szebb, drágább nincs nekünk,
köszönjük Istenünk!

Pecznyík Pál
Celldömölk
2009. VI. 2.

Forrás: www.keresztyendalok.hu